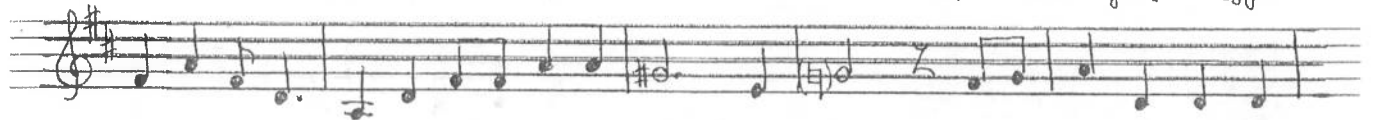

Dalrahívó

[1] Gyere dalolj velünk mert dalol-ni & de jó! Gyere

indulj velünk, hogyha hívogat az é-nek-szó! Mert az ének így zeng

jól, ha a hangunk együtt szól, dalod meg-zen-di-ti a szívünk

ritmusát!

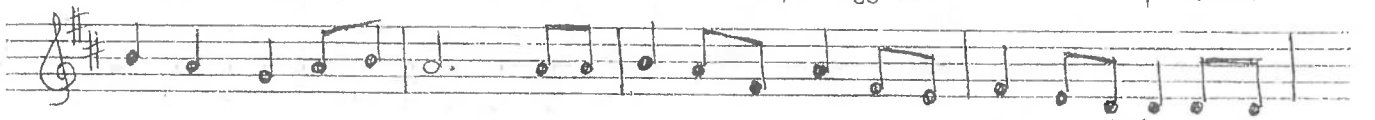
[Refr.] Hogyha tél van, ha nyár van, mi dalolunk, és e

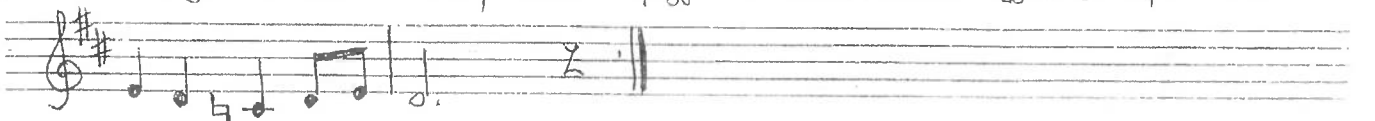
dalra kide-rül az ég, amíg dördölöd jókedvű dallamát, ez a

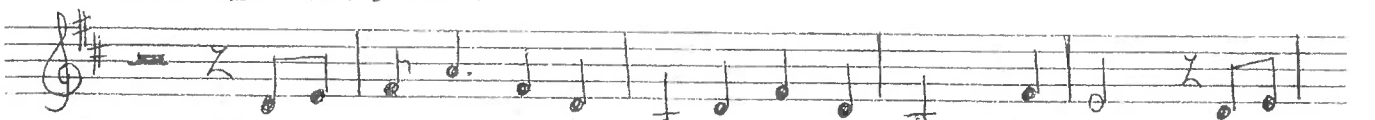
széles föld a térd. Mikor bérceken, völgyeken suhan át, szelek

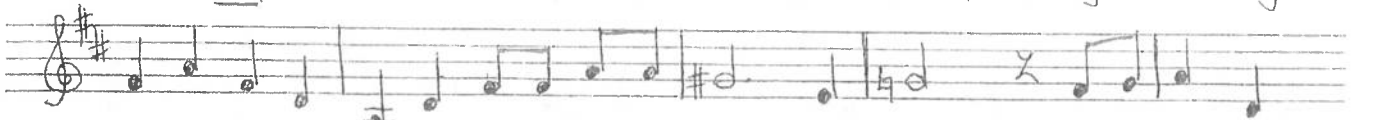
szárnyán messzire száll, körbe fogja a föld minden gyermekét, minden

érző szív ráta-lal!

[2] Ahol dalunk csendül tiltuk már a bú, a gond. Hideg

télben, hóban zöldell, kívül az ég, a lomb. És ha fúj a

fagyos szél, te csak énekelj ne félj, dalod visszhangozza a
 szívünk ritmusát! **Left** Hogyha tél van, ha nyár van, mi dalolunk,
 és e dalra kiderül az ég, amíg dühölsz jókedvű dallamát, ez a
 széles Föld a ti-éd. Mikor bérceken, völgyeken suhan át, szelek szárnyán
 messzire száll, körbe fogja a Föld minden gyermekét, minden
 érző szív ráta-lál. [!] Hogyha tél van, ha nyár van mi dalolunk, és e dalra
 kiderül az ég, amíg dühölsz jókedvű dallamát, ez a széles Föld a ti-
 éd. Mikor bérceken, völgyeken suhan át, szelek szárnyán messzire
 száll, körbe fogja a Föld minden gyermekét, minden érző szív ráta-
 lál, minden érző szív ráta-lál. Minden érző szív ráta-lál.